

Een Kuifaalscholver (*Phalacrocorax aristotelis*) bij Eijsden en Maastricht

W. Ganzevles

De Bosquetplein 6-7, Maastricht

De Kuifaalscholver is anders dan de Aalscholver *P. carbo* die ook in ons land broedt, slechts een doortrekker en wintergast en dan ook nog een tamelijk zeldzame verschijning langs onze kust (van augustus tot begin juni).

Dat is niet verwonderlijk. Het is een vogel die broedt op de rotskusten van Noordwest- en Zuid-Europa en veelal ook overwintert in die omgeving. Een treklustige soort is het dus niet. Voeg daarbij het ontbreken van rotskusten in Nederland en het schaarse voorkomen is verklaard. De weinige overwinterende Kuifaalscholvers treffen we aan op plaatsen als de Pier van IJmuiden, een 'namaak-rotskust' eigenlijk. Waarnemingen uit het binnenland zijn uiterst schaars en waarschijnlijk gaat

aan het voorkomen aldaar een zware storm vooraf.

Dat zal ook het geval geweest zijn met de vogel die op 21 januari 1984 ontdekt werd bij het grindgat te Eijsden (een zware storm van 13 t/m 15 januari), en twee weken in deze omgeving is gebleven. Het aardige is dat ook hij na enkele dagen op zoek is gegaan naar steniger grond om op te zitten en dat

vond bij de St. Servaesbrug in Maastricht. Hier kon de makke vogel op enkele meters afstand worden geobserveerd, onverstoorbaar met één poot ingetrokken zittend op één van de pijlers van de brug. Bij een andere gelegenheid benutte hij de richel langs de pier tussen genoemde brug en de Wilhelmina-brug. Mogelijk heeft het dier hier ook de nacht doorgebracht.

De bruggen te Maastricht fungeerden dus als roestplaats terwijl gefourageerd werd bij Eijsden.

Het exemplaar dat voor het laatst op 3 februari werd waargenomen, was in zijn tweede winterkleed (derde levensjaar dus) en had het begin van een kuif. Het was de derde waarneming voor Limburg.

De spinnenfauna in de vallei van de Bosbeek -Kaelen Haag- te As, Belgisch Limburg

Marc Janssen

Weg naar Ellikom 130, 3578 Meeuwen, België

Twaalf maanden lang werd het genoemde gebied met verschillende vangtechnieken op spinnen onderzocht. Dit resulteerde in de vangst van een kleine vijftienhonderd volwassen spinnen. Deze bleken tot 104 soorten te behoren, verdeeld over 15 families.

Het onderzochte gebied is gelegen in de deelgemeente Niel bij as (As), heeft een oppervlakte van circa 1,5 hectare en een hoogteverschil van ongeveer 8 meter. Het hoogst gelegen gedeelte is beplant met dennen en lorken. De strooisellaag bestaat enkel uit een dikke laag naalden. De hellingen zijn alle dicht begroeid met voornamelijk haagbreuk, berk, eik, volgelkers en hulst. Ook hier is de bodem voor ongeveer 90% van zonlicht beroofd, zodat er slechts een dikke laag dode blade-

ren aanwezig is. De overige 10% bestaat uit varens, klimop, bramen, brandnetels en grassen. Het vlakke gedeelte naar de Bosbeek toe is erg moerassig, slecht te bemonsteren en heeft een vegetatie van bramen, elzen, typische moerasplanten en zelfs plaatselijke aanplantingen van canadabomen. Door het sterk hellend karakter wordt het regenwater langs een natuurlijke (?) geul afgevoerd naar de verder gelegen Bosbeek.

De vangperiode liep van 15 augustus

1982 tot 15 augustus 1983. Er werden 11 bodemvallen, gevuld met een verdunde formaldehyde-oplossing, uitgezet in 4 verschillende biotopen en maandelijks vervangen. Bij gelegenheid werd het struikgewas met een sleepnet gemonsterd. Tussen maart en augustus 1983 werden 5 boomvallen, gevuld met picrinezuur, opgehangen tegen de stam van een haagbeuk (2x), een eik en een den, op een hoogte tussen 1 en 2 meter.

In de boomvallen werden in totaal 29